

נאשמת, בין השאר, בכך שפגעה בחלל נוגה וגרמה חבלות בגופה. בעצם, אין היא מואשמת אלא בנזיגת רכב בקלות־ראש.

רחל נוגה (36), סטריט במיקצועה ש־אינה עובדת כיום, היא אשה דק־גיונה, בעלת שיער בלונדי צבוע ואותות הזמן על פניה. היא נולדה ברוסיה, עלתה ארצה, נישאה, ובעלה הראשון נפטר ב־ארצות־הברית. אחרי מותו חזרה לישראל. על נישואיה לבעלה השני מספרת רחל:

„אני נשואה לבעלי, נתן נוגה, קרוב ל־11 שנים. הוא עבר פעם בתימוע, באילת. לפני כחמש שנים החלו יחסי עם בעלי להתערער, ואנחנו נמצאים בהליכי־גירור־שין. את שלום גרדה אני מכירה כבר כשבע־עשרה שנים. בתחילה היו שתי ה־מישפחות שלנו ידידות, אבל זה נגמר כשהתחילו יחסי איתו, לפני כשלוש שנים.

„בעלי יודע על יחסי עם שלום גרדה, וגם אשתו של שלום יודעת. היו לנו לה, ולי, כמה פגישות באקראי, ובפגישות אלה היא קיללה וגידפה אותי, ובמיקרים אחרים גם איימה עלי שתפגע בי, היתה תקופה שהיא הטרידה את בעלי בעבודה ואתי בבית. לפני כשנתיים שלחה אלי אלמוני שאיים עלי. בבוקר אותו יום שהאיש בא אלי, ראיתי את רחל גרדה כשהיא נוסעת במכונית פרטית. ישב איתה גבר, וראיתי שהיא הצביעה לעברי. אותו גבר, הוא ש־איים עלי שיפגע בי.

„יחסי עם שלום היו רציניים, ותיכוננו עתיד משותף. אינני רוצה דבר מרחל גרדה. אלא שתניח לי לנפשי. אין לי כל

האמבולנס הדורס

בצהרי היום רדף אמבולנס מג'ודי אדום ברמת־גן, ברחובותיה של גיבעתיים, אחרי מכונית פרטית מסוג מיני־מינור. ליד הגה האמבולנס ישבה רחל גרדה בת ה־40, אם לארבע בנות בעלת וזק של 13 שנה בנתיגה. במכונית הפרטית הנודפת נהגה אותה שעה רחל נוגה בת ה־36, המאהבת של שלום גרדה, בעלה של נהגת האמבולנס.

בבית־המישפט לתעבורה: „האמבולנס נכנס בי בכנף השמאלית מתוך כוונת לפגוע בי. אלה היו האיומים שלה גם לפני־כן. קיבלתי מהאמבולנס מכה בטן, והתעלפת. הנאשמת ראתה אותי, כך אני מתארת לעצמי, כשעמדתי לפני האמבולנס. במיש־טרה אמרתי ששמעתי התנעת מנוע ומייד אחר־כך חבטה. לא הרגשתי שהאמבולנס נעצר. אני רק מתארת לי שהוא נעצר. אחרת לא הייתי כאן היום.”

תביעות נגדה, פרט לנוק שנגרם למכור ביתי.” אך בשבוע שעבר סיפרה רחל נוגה

„עוד לא החלטתי

עם מי”

כ אשר נתבקשה רחל גרדה לספר מה עבר עליה בשלוש השנים האחרונות, מאז החל בעלה שלום ביחסיו עם המאהבת שלו, סרצה בכני מר. רחל, נהגת האמבולנס של מג'ודי־אדום ברמת־גן, היא ילידת חיפה, ולפני 21 שנים נישאה לשלום גרדה. נולדו להם ארבע בנות, שהקטנה בהן היא בת שמונה כיום. אחת הבנות משרתת בצה״ל.

רחל מתגוררת עם בנותיה ברחוב אמנון־ותמר ברמת־גן, לבדה, אחרי שבעלה עזב את הבית לפני שמונה חודשים, ומתגורר עם רחל האחרת ברחוב רש״י ברמת־גן. לשלום גרדה, שרברב מצלית, יש עסק משגשג לאחוקת מכשירי־חיומם ברחוב שינקין בגיבעתיים.

„אינני מבינה מה קרה לשלום,” אמרה רחל גרדה. „אני הייתי נאמנה לו במשך למעלה מעשרים שנות נישואין. והוא עזב אותי, ואת הילדות, כאילו שאנחנו זרים לו. לא מעניין אותו אפילו ההורים שלו. אני לא מתכוונת להשמיץ אותו, אבל זה נורא כואב לי.”

„התחלתי לעבוד כנהגת־אמבולנס לפני כשלוש שנים. לפני־כן נכנסתי למג'ודי־אדום אדום לחפש לי תעסוקה. בהתנדבות. אני אוהבת את המתח הזה. יש נשים שמת־פרקות מהמתח במיטה, אבל אני נאלצתי להסתפק בהתפרקות זו כנהגת־אמבולנס. אני נאלצת לפעמים לנסוע מהר, כדי להציל חייו של תולה או פצוע, אבל אני נהנית מהמתח הזה.”

„לא רציתי לדרוס את המאהבת של בעלי. פשוט, הרגל התחלקה לי מהקלאץ, ולכן פגעתי בה. יש לי הרבה סבלנות, למרות מה שעשה לי שלום. ולא רק זה. יום אחד הוא אמר לי שיביא את הפילוגש שלו לנהל את המישרד ברחוב שינקין. איזו חוצפה מצידה! לא די שהיא נכנסה למיטה של בעלי, היא עוד רוצה להיכנס למקור־הפרנסה של הילדים שלי? אמרתי לשלום, שאם היא תען להיכנס למישרד שלו, אז אני אטפל בה. הוא לא הביא אותה למישרד. במקומה יושבת שם הבת שלי.”

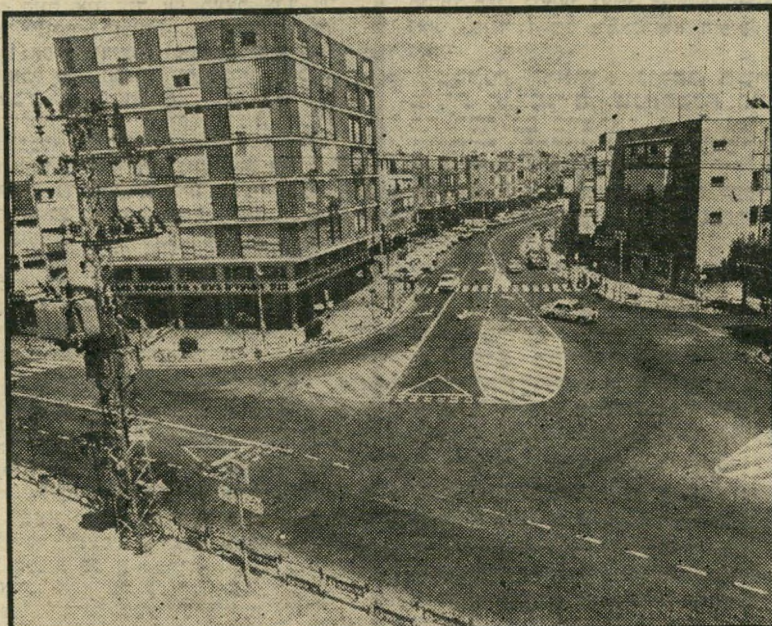
„אני רוצה שלום יחזור הביתה. אני משוכנעת שהוא יחזור. אני אוהבת אותו, ואחכה לו עד שייסחפו עיניו והוא יגלה שהוא לא הגבר היחידי אצל המאהבת שלו.”

ושלום גרדה אומר: „אני עוד צריך להחליט עם איזו אשה אשאר.”

כך זה קרה

„אני נסעתי וראיתי שהאמבולנס נוסע אחרי. עמדתי לפנות שמאלה לרחוב כצנלסון, ואז הופיעה רחל עם האמבולנס, וניסתה לפתוח בכוח את הדלת של המכונית שלי. אז הופיע שלום, בעלה, ולקח אותה לאמבולנס. אני יצאתי מהמכונית שלי לדאות מה הנזק שנגרם לי, וברגע שהייתי מול חזית האמבולנס, הרגשתי פיתאום דחיפה בחלק התחתון של גופי. לא נראה לי שרחל רצתה לדרוס אותי בכוונה.” כך סיפרה רחל נוגה בעדותה שהוגשה לבית־המישפט. למעלה: (1) המיני־מינור; (2) האמבולנס הדורס; (3) מכוניתו של שלום גרדה; (4) רחל נוגה שיצאה ממכוניתה והלכה לבדוק את כנף מכוניתה, נדרסה. למטה: הצטלבות הרחובות סירקין־כצנלסון בגבעתיים, המקום שבו אירעה התקרית.

רחל נוגה

על התקרית שקדמה לתאונה, סיפר רה רחל גרדה במישרה: „נסעתי בגיבעתיים, ברחוב סירקין, ונעצתי כי ראיתי את בעלי שלום. הבחנתי במכונית המיני־מינור של רחל נוגה, שהיא המא־הבת של בעלי. ירדתי מהאמבולנס וניגשתי אליה. והתנהל בינינו ויכוח.

„האמבולנס

זינק קדימה”

רעדי הכנים אותי לאמבולנס, ואני היא ברוחה עם המכונית מהמקום. אני נסעתי עם האמבולנס אחרתי. עקפתי אותה תה. ירדתי מהאמבולנס, ושוב התחיל ה־וויכוח בינינו. בעלי הגיע, והסריד בינינו. הוא לקח אותי לאמבולנס, והעלה אותי עלי.

„באותו זמן, המנוע של האמבולנס פעל. ברגע ששילבתי להילוך, רגלי החליקה מדרוש־המצמד ואו האמבולנס זינק מעט קדימה. תיכף עצרתי אותו. רחל, שעמדה מחוץ למכוניתה, לפני חזית האמבולנס, קיבלה מכה בגופה.”

גירסתה של רחל השנייה, המאהבת, לגבי התקרית, אינה שונה בהרבה מזו של נהגת־האמבולנס. סיפרה רחל נוגה: „עמדתי עם שלום (גרדה) ודיברנו, ואז הופיעה רחל (אשתו) כשהיא נהגת באמבולנס. היא עצרה, יצאה מהאמבולנס והתחילה להקים צעקות ולכנות אותי, זונת. שלום ניסה להכניס אותה לאמבולנס ולהרגיעה. שלא הצעק כאמצע הרחוב. אני נסעתי, וראיתי שהאמבולנס נוסע אחרי. כשרחל ירדה מהאמבולנס היא קיללה אותי, צעקה וגרמה להתקלות.”

„היא איימה

שתפגע בי”

ה תאונה וההתנגשות בין הנשים נחקרו על־ידי מישטרת מרחב דן, ובי־ענף־התנועה של מחוז תל־אביב. עקב המימצאים, התעורר חשש שהיה מדובר בניסיון־לרצח. נגד רחל גרדה הוגש לבית־המישפט לתעבורה כתב־אישום, שבו היא